

روزنه

وزارت زنان یا معاونت زنان؟

فانزه توکلی*

● با گذشت چهار دهه از انقلاب اسلامی و برگزاری دوازدهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری و انتخاب به‌حق و شایسته جناب آقای دکتر روحانی، لزوم بازنگری و تدوین برنامه منسجم‌تری برای زنان که قریب به نیمی از جمعیت ایران را تشکیل می‌دهند و قطعاً آرای آنان در انتخاب آقای روحانی سرنوشت‌ساز بوده است، حتمی و ضروری است.

شرایط خاص داخلی و اقتصاد وابسته نفتی در ایران و افزایش دهک‌های پایین جامعه، اگر چه شرایط اقتصادی ایرانیان را اِصم از زن و مرد با چالش‌های اقتصادی مواجه کرده است اما تدوین برنامه استراتژیک دولت در اعتمادسازی و جلب سرمایه‌گذاری قطعاً به بهبود اقتصاد ایران می‌انجامد. در این میان از منظر تبعیض مثبت توجه به وضعیت زنان ایرانی که عهده‌دار سنگ بنای تمدن ایرانی یعنی «خانواده» هستند؛ ضرورت ه‌جندانی یافته است زیرا زنان ایران در مقایسه با مردان، با شرایط تبعیض‌آمیز و محدودیت‌های بیشتر روبه‌رو هستند و با توجه به شاخص‌های مشارکتی، زنان بیشتر نقش پیاده‌نظام را دارند. دولت اعتدال و امید بر اموری همچون حاکمیت شایسته‌سالاری و بهره‌گیری از همه نیروهای موجود، تأکید دارند. در دوره اول، از لحاظ ساختاری مسائل زنان در مرکزی محدود با عنوان «معاونت امور زنان و خانواده ریاست‌جمهوری» طرح و بسط داده می‌شود و قطعاً سرکار خانم مولاوردی تلاش‌های زیادی در بهبود مستمر جایگاه زنان داشته‌اند اما با محدودیت بودجه و عملکرد صرفاً ستادی تاکنون شاهد تحول فرایکری در چنین مرکزی نبوده‌ایم. چنانکه در یکی از نشست‌هایی که در اسفند ماه ۹۵ در دانشگاه اسفهان برگزار شد، چنین آمده است: «در دولت یازدهم آنچه در حوزه زنان انجام شده است: ایجاد پست معاونت زنان و خانواده، انتصاب چندین فرماندار زن، معاون استاندار، بخشدار زن برای اولین بار و افزایش تعداد نمایندگان زن در مجلس و اصلاح لایحه خانواده، لایحه امنیت زنان علیه خشونت خانگی و حمایت از کارآفرینی و کار خانگی است. اما در زمینه حضور اجتماعی و افزایش مشارکت سیاسی و اقتصادی دستاوردهای چندانی به دست نیامده است. به نظر می‌رسد مانع آن، حاشیه‌ای‌بودن مسائل زنان در وزارتخانه‌ها و سایر دستگاه‌های اجرایی باشد. دولت محترم در چهار سال گذشته آن‌چنان با حواشی درگیر شده که وعده‌های انتخابی را در حوزه زنان به فراموشی سپرده است. اعمال تبعیض‌های گسترده در آزمون‌های استخدامی دولت و اخراج شمار زیادی از زنان پس از استفاده از مرخصی شش‌ماهه در چند سال گذشته و اعمال تبعیض‌های گسترده در آزمون‌های استخدامی دولت گویای وجود این عقیده است که زنان باید صرفاً به مسئولیت اصلی خود نسبت به فرزندان و بنیان خانواده خود بپردازند اما این حقیقت مغفول مانده است که حضور زنان در عرصه‌های سیاسی و اقتصادی و اجتماعی نەتنها با وظیفه یادشده در تناقض نیست بلکه سبب بهبود عملکرد آن خواهد شد، چراکه افزایش روحیه خودبیاوری و توانمندی و کارآمدی زنان علاوه بر کاهش فشار اقتصادی و به تبع آن فشار روانی بر مردان جامعه به تربیت فرزندان خلاق و متکی به نفس منجر خواهد شد». در دوره دوم ریاست‌جمهوری آقای دکتر روحانی انتظار جامعه زنان ایران با توجه به دستاوردهای مثبت دولت در دوره اول، این است که معاونت امور زنان به «وزارت زنان» (قول رئیس‌جمهور محترم در تبلیغات دوره اول انتخابات ۹۲) که در برخی از کشورها از جمله ژاپن و افغانستان دو نمونه کشورهای توسعه‌یافته و درحال‌توسعه وجود دارد، ارتقا یابد تا شاهد جایگاه ساختارمدارانه و عاملیت‌گرایانه زنان در تمامی عرصه‌ها در کشور باشیم. برابری به زن و مرد نیست؛ به حاکمیت عقلانیت است.

● پژوهشگر ارشد تاریخ پژوهشگاه علوم انسانی و عضو هیئت‌مدیره زنان پژوهشگر تاریخ

● سیدمحسن نورانی*؛ هنوز خستگی از تن حامیان دولت و اصلاح‌طلبان آمل که رأی بی‌سابقه بالای ۶۵ درصدی را برای آقای دکتر روحانی اخذ کرده‌اند، بیرون نرفته است که خبر انتصاب فرماندار احمدی‌نژادی که فاقد تجربه و کارآمدی لازم است، همه را غافلگیرکرد.

این اقدام وزارت کشور و استانداری مازندران به حامیان دولت و اصلاح‌طلبان، هدیه‌ای است برای رفع خستگی‌ها و دست‌میزدادن به‌سراست برای آماده تلاش و کوشش در راستای تبلیغ دولت و کسب رأی ۱۵۱هزارتاییی برای دکتر روحانی و همچنین پیامی است روشن برای حامیان دولت که اقلیت اصولگرای

ناکام در ۲۹ اردیبهشت، بر شما ارجح‌اند! این انتصاب که با فشارهای نماینده‌آمل در مجلس شورای اسلامی صورت گرفته است، نشان می‌دهد برخی افراد و جریان‌ها، هدفی جز سنگ‌اندازی و به‌چالش‌کشیدن و ناکارآمدن جلوه‌دادن دولت آقای روحانی ندارند و نیز بیانگر آن است که این جریانات، هیچ دغدغه‌ای برای توسعه شهرستان نداشته و تمام هم‌وغم خویش را بر مریدپرویی قرار داده‌اند.

● رئیس شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان آمل

ادامه از صفحه اول

در همین حال مولاوودی به خبرآنلاین گفته «با تجربه‌ای که از دولت یازدهم داریم و تفاوتی که شرایط شروع کار دولت دوازدهم با دولت یازدهم دارد، زمینه برای استفاده از خانم‌ها به‌عنوان وزیر در کابینه دوازدهم خیلی مساعدتر است.»

اشرف بروجردی، رئیس سازمان اسناد و کتابخانه ملی، دیگر معاون حسن روحانی است که معتقد است زنان بسیاری در ایران می‌توانند در قامت وزارتخانه‌های مختلف قد علم کنند و تنها راه چاره اعتماد به زنان متخصص و باتجربه کشور است. او در همین زمینه از تدوین اسامی و شاخص‌های زنان وزیر در قالب کمیته‌ای به ریاست شهیندخت مولاوردی خبر می‌دهد. اسامی و شاخص‌ها به گفته او در چند روز آینده مشخص خواهد شد. مولاوودی نیز در پاسخ به این سؤال که چند وزیر خانم در دولت دوازدهم حضور خواهند داشت، گفته «این به تصمیم رئیس‌جمهوری بستگی دارد و رأی نهایی مجلس، پیش‌بینی ما معرفی دو، سه خانم است و برای آن تلاش می‌کنیم.»

رئیس‌جمهوری باید جلوی تخریب زنان مسئول را بگیرد

حضور زنان اصلاح‌طلب در مجلس دهم دستاوردهای مثبتی داشته که از جمله آن می‌توان به لابی آنها برای معرفی زنان توانمند جهت حضور در بخش‌های مختلف دولت اشاره کرد. اگرچه نقدها به عملکرد زنان مجلس کم نیست؛ اما در کنارش گفت‌وگو هم می‌کند و پای برخی مسائل به‌خوبی می‌ایستد. نمونه‌اش تلاش زنان مجلس برای مقابله با ازدواج دختران کم سن و سال بود. آنها در سفر به قم تلاش کردند تا با مراجع دیدار کنند و در این موضوع با آنها وارد گفت‌وگو شوند.

پروانه سلحشوری، رئیس فراکسیون زنان مجلس دهم نیز به «شرق» می‌گوید: تجربه حضور زنان در سمت‌ها نشان داده که آنها از سوی نهادهای مختلف به‌شدت زیر ضرب قرار

مزمزه انتصاب زنان وزیر در کابینه حسن روحانی از گوشه‌وکنار به گوش می‌رسد. الهه کولایی که سواى استادی دانشگاه، چهار سال فعالیت در مجلس ششم را در کارنامه دارد، امیدوار است که نه‌تنها حضور زنان در مناصب ماندن وزارتخانه که حضور آنها در نهادهای مختلف و سطوح مختلف فراهم آید. می‌گوید: «برخی با وجود همه تلاش‌ها زنان را جدی نگرفته‌اند و جایگاه مناسب به آنها نداده‌اند». از عدم به‌کارگیری زنان در دولت نخست روحانی کله دارد و معتقد است «حضور زنان در رأس دستگاه اجرایی در مدیریت‌های عالی دستگاه اجرایی تحقق پیدا نکرد و مانند همیشه برای توجیه، مسائلی مطرح شد.

● اهمیت و ضرورت حضور زنان در کابینه حسن روحانی چیست؟ و آیا احتمال حضور زنان در دولت بعدی او وجود دارد؟ با توجه به نقش زنان در نزدیک چهار دهه پس از پیروزی انقلاب اسلامی در تحولات سیاسی کشور، همان‌گونه که شاهد بوده‌ایم، هیچ‌گاه فهم مناسبی برای آنان در حوزه‌های تصمیم‌گیری به منظور اجرایی‌کردن دیدگاه‌ها و خواسته‌های گوناگون زنان فراهم نشده است؛ به گونه‌ای که در برخی از ساختارها با غیبت کامل زنان مواجه هستیم. با اینکه مدیران مرد در دهه‌های گذشته همواره بر مسئولیت‌پذیری، تعهد، قانون‌گرایی و قابل‌اعتمادبودن همه زنان در حوزه فعالیت خود به‌ویژه در مدیریت‌های میانی و پایین دستگاه‌های اجرایی، اذعان داشتند، اما متأسفانه شاهد اقبال پذیرفتنی نسبت به به‌کارگیری آنان در حوزه‌های تصمیم‌گیری نبوده‌ایم.

● گویا همین شیوه در دولت نخست آقای روحانی نیز در دستور کار قرار گرفت؟

در دوره اول ریاست‌جمهوری آقای روحانی هم حضور زنان در رأس دستگاه اجرائی و در مدیریت‌های عالی دستگاه اجرایی تحقق پیدا نکرد و مانند همیشه برای توجیه، مسائلی مطرح شد که به‌هیچ‌وجه با واقعیت‌های جامعه ایرانی و به‌ویژه توانمندی‌ها و ظرفیت‌های بالفعل زنان تناسب نداشت.

● تقاضای شما از دولت جدیدآقای روحانی چیست؟

در دولت جدید آقای روحانی، انتظار می‌رود این وعده تحقق پیدا

سیاست

زنان در صف وزارت

مولاوردی؛ دو، سه وزیر خانم برای حضور در کابینه دواز دهم معرفی خواهند شد

علینا محمدنهی، مولاوردی، ایران

گرفته و همه‌جانبه نقد می‌شوند. دولت سواى تلاش برای ورود زنان وزیر- به کابینه باید به فکر آن باشد که این مسئله را حل کند. نمونه این ماجرا حضور توانمند خانم احمدی‌پور در ریاست سازمان میراث فرهنگی بود که با موجی از نقدها و تخریب‌ها همراه شد. بنابراین هزینه پذیرش مسئولیت سیاسی در میان زنان باید کاسته شود و این مهم اتفاق نخواهد افتاد مگر اینکه شخص رئیس‌جمهوری در این زمینه ورود کند. درباره خانم مولاوودی نیز شاهد تلاش فراوان ایشان بودیم و در مقابل تخریب ایشان از سوی گروه‌های مختلف که واقعا در جاهایی از کار هزینه‌بر می‌شد.

مولاوردی خودش می‌تواند وزیر شود

پروانه سلحشوری تأکید می‌کند برخی وزارتخانه‌ها از جمله وزارت آموزش عالی و آموزش‌وپرورش، کار و رفاه اجتماعی و بهداشت از جمله وزارتخانه‌هایی هستند که امکان بافتن وزیر زن باتجربه و متخصص در آن امکان‌پذیر است. اشرف بروجردی علاوه بر اینها به گزینه وزارت ارشاد نیز اشاره کرده و امیدوار است

الهه کولایی از دغدغه‌های فعالان زن می‌گوید:

دنبال رفع محرومیت هستیم نه جنسیتی‌کردن مسائل

کند و رئیس‌جمهوری این‌بار فرصتی برابر را برای زنان در حوزه‌های

مدیریتی فراهم آوردند. با گذشت چهار دهه حضور موفق زنان در مدیریت‌های پایین و حتی میانی امروز هیچ مانعی در مسیر به کار گرفته‌شدن زنان در دست‌های اجرایی از سویی آنها وجود ندارد. تجربه موفق زنان که با اقبال چشمگیر مردم در انتخابات و در عرصه‌های مختلف همراه شده، این زمینه را برای رفع نبود زنان در حوزه‌های مدیریتی برطرف کرده است. نکته مهم‌تر آنکه در انتخابات اخیر چه در شورواها و چه در ریاست‌جمهوری، زنان فعال در حوزه سیاست و چه در جامعه مدنی تلاش‌های پیکیری را آغاز کرده‌اند تا بتوانند با لابی و پیگیری‌های مبتنی بر معرفی، توجیه و دفاع از توانمندی‌های زنان فعال در حوزه سیاست و جامعه مدنی، در جایگاه قابل قبول تصمیم‌گیری قرار بگیرند.

درحال‌حاضر با تجربه‌های جدید زنان در ایران روبه‌رو هستیم که پیش از این، در انتخابات مجلس و شورواها، نه‌فقط در تهران، بلکه در سراسر کشور به نمایش گذاشته شد و اینک با اعتقاد و باور آقای روحانی به توانمندی‌های زنان و عزم استفاده از آنان در مجاری مدیریتی و مناصب تصمیم‌گیری عالی در کشور، می‌توان انتظار داشت ایشان اراده زنان را در این تغییر نمایندگی کند.

● سواى بحث وزارت زنان، حضور زنان در دیگر عرصه‌های سیاسی با چه سازوکاری تأمین خواهد شد؟

همان‌گونه که رئیس‌جمهوری به قانون اساسی و مفاد آن سوکند یاد کرده، باید زمینه اجرایی‌شدن آن را فراهم کند. موانع تاریخی و فرهنگی پیشروی زنان را برآرد و در رویکردی واقع‌گرایانه و نه نمایشی –مانند آنچه در دولت پیشین شاهد بودیم- زمینه را برای تحقق و اجرایی‌شدن این تجربه در جمهوری اسلامی به وجود آورد. توقع از آقای روحانی این است که نه‌تنها زنان را به عنوان وزرای خود بگزینند، بلکه وزرای خود را ملزم کند تا زنان را به عنوان معاونان خود انتخاب کنند. همچنین در سطوح عالی مدیریت سازمان‌ها و دستگاه‌های تابع، این ظرفیت‌های انسانی را برپایه ارزش‌های بشری و استعدادهای انسانی و نه جنسیتی مورد توجه قرار دهند و به یک مطالبه برحق زنان و مردان ایرانی که خواستار شایسته‌سالاری و

توصیه عارف به اصلاح‌طلبان درباره انتخاب شهردار

این است که خود را از ظرفیت عظیم ایجادشده در جریان فراخوان حضور در لیست اصلاح‌طلبان بی‌نیاز ندانند. باید با استفاده از تجربه کسانی که موضوعات به رسانه‌ها به‌صلاح نیست. عارف در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به عملکرد شورای‌عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان، خاطرنشان کرد: نمی‌گویم عملکرد شورای‌عالی بی‌عیب‌ونقص بود، ولی نبود آن هم مطمئنا اصلاح‌طلبان را با چالش‌های مختلفی روبه‌رو می‌کرد. برای گام‌های بعدی این نواقص باید برطرف شوند، به همین دلیل از نخبگان اصلاح‌طلب و صاحب‌نظران می‌خواهم با بررسی عملکرد دو دوره شورای‌عالی سیاست‌گذاری پیشنهادهای خود را برای اصلاح سازوکار و ساختار آن اعلام کنند.

رئیس فراکسیون امید تأکید کرد: نباید بحث انتخاب شهردار به موضوعی چالشی و اختلاف‌برانگیز تبدیل شود، کشاندن این موضوعات به رسانه‌ها به‌صلاح نیست. عارف در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به عملکرد شورای‌عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان، خاطرنشان کرد: نمی‌گویم عملکرد شورای‌عالی بی‌عیب‌ونقص بود، ولی نبود آن هم مطمئنا اصلاح‌طلبان را با چالش‌های مختلفی روبه‌رو می‌کرد. برای گام‌های بعدی این نواقص باید برطرف شوند، به همین دلیل از نخبگان اصلاح‌طلب و صاحب‌نظران می‌خواهم با بررسی عملکرد دو دوره شورای‌عالی سیاست‌گذاری پیشنهادهای خود را برای اصلاح سازوکار و ساختار آن اعلام کنند.

باشیم و برای وزارتخانه‌هایی که زنان متخصص داریم افرادی را معرفی کنیم. برای نمونه در وزارت امور خارجه‌ای که سرتاپا ساختاری مردانه دارد، چطور می‌شود از انتصاب وزیر زن سخن گفت؟ اما در این مورد خاص باید به سمتی برویم که جناب وزیر نیم‌نگاه مثبتی به حضور زنان در سفارتخانه‌ها داشته باشد. نه اینکه یک سفیر زن منتصب کنیم و به‌کل ماجرای توانمندسازی زنان در سطوح مختلف وزارت امور خارجه به فراموشی سپرده شود.»

فشارهای همیشگی در انتصاب زنان کابینه

انتصاب زنان در دولت‌های مختلف همواره با نقدهایی همراه بوده است؛ نمونه‌اش زمانی که سیدمحمد خاتمی بنا داشت برای نخستین‌بار زنی را به معاونت خود بگزیند. انتصاب معصومه ابتکار به‌عنوان رئیس سازمان محیط زیست تیر و ترکش‌هایی به دنبال داشت و برخی‌ها همان روز به دنبال کارشکنی بودند. پایان دوره ریاست زهرا شجاعی بر مرکز امور زنان نیز با حاشیه‌سازی‌های فراوان همراه شد؛ گروهی به دلایل واهی او را به دادگاه کشاندند و چند سال بعد او از همه آن تهمت‌ها تبرئه شد. حتی حضور زنان در مجلس ایران نیز روزگاری با برخی محدودیت‌ها همراه بود. درست زمانی که نمایندگان خودشان را برای حضور در مجلس ششم آماده می‌کردند، تماس‌هایی با رئیس وقت مجلس، حاصل شد تا از الهه کولایی بخواهد از پوشش جادر برای حضور در مجلس استفاده کند. تماس تلفنی برقرار شد و کولایی نیز تأکید کرد که مردم با همین پوشش به او رأی داده‌اند و با همین پوشش در صحن حاضر می‌شود.

اکنون انتصاب وزیر زن از میان گزینه‌های موجود، کارزار تازه‌ای در کارنامه فعالیت سیاسی و مدنی زنان ایران است. نه‌تنها زنان اصلاح‌طلب که جنبش زنان ایران نیز در روزهای انتخابات بارها بر گزینه انتصاب وزیر زن تأکید کرده‌ام. حالا باید دید محاصل اتاق فکر زنان و لابی‌ها به کجا ختم می‌شود.

شایسته‌گزینی از سوی رئیس‌جمهور هستند، جامعه عمل ببوشاند. ● با توجه به اینکه شما به زنان اصلاح‌طلب نزدیک هستید، برای این کار چه لابی صورت گرفته است؟

به نظر می‌رسد با توجه به روند برگزاری انتخابات و شکل‌دهی سازوکارهای تبلیغاتی انتخاباتی که در ستاد‌های مرکزی ریاست‌جمهوری و شورواها شکل گرفت، این عزم در حال تکوین است. زنان فعال، به‌ویژه از میان اصلاح‌طلبان و اعتدال‌گرایان، عزم خود را جزم کرده‌اند تا براساس سازوکارهای مرسوم و متداول شرایط را برای به‌قدرت‌رسیدن زنان در مسیر برآورده‌کردن خواسته‌ها و مطالبات مردم کشور و پیشبرد برنامه‌های اصلاحات و نیز موازین قانون اساسی جمهوری اسلامی فراهم کنند.

● زنان اصلاح‌طلب به فهرستی که توان ارائه در مجلس به عنوان وزیر را داشته باشد، رسیده‌اند؟

تصور من این است که این جمع‌بندی در حال شکل‌گیری است و به‌زودی شاهد فعالیت‌های گسترده و عملی و دامنه‌دار زنان فعال در عرصه سیاست برای به‌تجربه‌رساندن این پروژه برای رفع محرومیت و غیبت زنان در عرصه تصمیم‌گیری عالی کشور خواهیم بود.

● در دوره خانم زهرا شجاعی در معاونت زنان، ایشان سیستمی را تعریف کردند که در فرمانداری‌ها و استانداری‌ها، موقعیت‌های خاصی به زنان اختصاص داده شود که در دوره احمدی‌نژاد کاملاً به فراموشی سپرده شده بود. البته آن هم حضور زنان در لایه میانی قدرت را ضمانت نمی‌کرد و نه صرفاً وزارت و سطح کلان قدرت را، آیا در این مورد هم راه‌یابی صورت گرفته است؟

من تأکید می‌کنم که نگاه ما فقط به رأس نیست. ما باید زمینه را برای حضور زنان در عرصه‌های مختلف مدیریتی کشور فراهم کنیم؛ بنابراین این تحول نه‌تنها در سطح وزرا و رؤسای سازمان‌ها و استانداری‌ها باید شکل بگیرد، بلکه نیازمند این هستیم مسیرهایی که در نهادهای اداری و سیاسی کشور می‌تواند راه را برای طرح مطالبات مطرح‌شده زنان هموار کند، مورد توجه قرار بگیرد. ما به دنبال جنسیتی‌کردن مسائل کشور نیستیم، بلکه به دنبال آن هستیم تا غفلت‌ها و محرومیت‌های تاریخی زنان کاهش پیدا کند.

نگاه

روحانی وزنان در پساتخابات

آمنه شیرافکن

● زنان آمدند، رأی دادند، مانند همیشه. حالا پساتنخابات است. زنان ایرانی برای شما سنگ تمام گذاشته‌اند. مطالباتشان را گفته‌اند. در خیابان‌های شهر برای شما تبلیغ کرده‌اند و حالا به فکر آن هستند که شما در پاسخ به رأی آنها چه خواهید کرد. شما هم در استادیوم شیرودی به ضرورت رأی زنان اشاره کردید. همان روزی که زنان تابلوی مطالباتشان بالا بود و شاید میان همه‌هم تشویق‌های استادیومی آنها را ندیدید. آنها که روی مقواهای کاغذی نوشته بودند «حق برابر در خروج از کشور»، درست یک روز پس از آنکه ورزشکار ملی‌پوش دیگری به تقاضای شوهرش ممنوع‌الخروج شده بود، آنها نوشته بودند «نه به تبعیض!». «پیش به سوی برابری»، «برابری در حضانة و بسیاری نکات دیگر.

حالا همه اینها محقق شده اما فرصتی است تا خیلی کوتاه به یادآوری و جمع‌بندی خواسته‌های زنان اشاره کنیم. سؤال مهم پیش‌روی رئیس‌جمهوری این است که آیا در کابینه دولت دوازدهم وزیر زنی حضور خواهد داشت؟ از سؤال فراتر برویم. این یک مطالبه جدی است. بی‌شمار زنانی داریم که در قد و قامت وزیرند و حالا در انتظارتند تا ببینند دولت تدبیر و امید تا چه میزان بر وعده‌هایش به زنان پایدار مانده است.

از انتصاب وزیر زن که بگذریم، امید است که حسن روحانی، رئیس‌جمهوری دولت یازدهم بتواند به وعده چهار سال پیش خود عمل کند. یکی از وعده‌های دولت یازدهم گنجاندن زنان در لایه‌های میانی قدرت بود. تا حدودی این امر محقق شد اما به‌جد می‌توان گفت که رویکرد جدی و عملی در تحقق این وعده دولت مشاهده نشد. نقد دیگر اینکه در واپسین ماه‌های عمر دولت، یکبار رئیس سازمان میراث فرهنگی و کتابخانه ملی از میان زنان انتخابات می‌شوند. این خبر در هر ساعت، روز و ماهی که باشد خبر خوشی است اما امید ما این است که جناب رئیس‌جمهوری این بار از همان روزهای نخست آغاز به کار و نه در پایان دولت به فکر سپردن نقش‌های کلیدی به زنان باشد.

یکی از روش‌های عملیاتی‌کردن افزایش نقش زنان در لایه میانی قدرت می‌تواند به‌کارگیری سازمان‌یافته زنان در پست‌های کلیدی استانداری‌ها و فرمانداری‌های سراسر کشور باشد. زنان برای رزم‌آموزی در کارزار سیاست نیازمند تمرین‌اند، جایی باید به آنها فرصت تمرین داد. به‌ویژه اینکه فضای مردسالارانه سازمان‌ها و نهاده‌ا در برخی شهرستان‌ها – امکان تمرین و حضور زنان در دستگاه‌های قدرت را کم‌رنگ کرده است.

تجربه دولت اصلاحات و آنچه در دوره مدیریت زهرا شجاعی معاون امور زنان ریاست‌جمهوری محقق شد، می‌تواند برنامه عمل مؤثری در این مسیر باشد. آن موقع در چارت سازمانی فرمانداری‌ها و استانداری‌ها پست‌های مشخصی به زنان اختصاص داده شد. با روی‌کارآمدن دولت محمود احمدی‌نژاد هرآنچه دولت اصلاحات در این حوزه رشته بود، پنبه شد. حالا دولت دوازدهم با رأی قاطع زنان و نیروهای اصلاح‌طلب می‌تواند فرصتی برای فراهم‌کردن زیرساخت‌های مناسب جهت افزایش مشارکت سیاسی و اجتماعی زنان فراهم کند.

تا دیر نشده به این مهم بپردازید و تا آرزوها بر باد نرفته، رأی زنان را ببینید. رأیی که با خود بیم‌ها و امیدهای فراوانی دارد.

ادامه از صفحه ۳

جامعه‌ای که دیگر پیش‌بینی ناپذیر نیست

خانیکي این پیش‌بینی‌پذیری ایران در انتخابات سال ۹۶ را محصول مجموعه تحولات اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی می‌داند که تحول در جامعه ایران محدود به سیاست نیست. از الگوی متفاوت حیات سیاسی برای زندگی در حفظ فرصت‌های خود برای زندگی، برای دفاع از الگوی متفاوت حیات سیاسی برای زندگی در یک جامعه آزادتر و عادلانه‌تر ایستادگی کرده‌اند. روحانی پیش‌تر‌ها در سایه بزرگ‌تر‌ها در عرصه

این مجموعه توجه شود که این حماسه بزرگ در خود عناصر عقلانی دارد؛ یعنی جامعه ایرانی عقلانی شده است. حالا به‌دنبال تلاش کششگران سیاسی در عرصه مجاز و واقعیت، حسن روحانی رئیس‌جمهور ایران است؛ اما در پرتو این الگوی رقابت و دوگانه روحانی-رئیس‌ی او دیگر روحانی سابق نیست. خواسته یا ناخواسته نماینده طبقه و گروه‌های اجتماعی‌ای است که دو دهه برای حفظ فرصت‌های خود برای زندگی، برای دفاع از الگوی متفاوت حیات سیاسی برای زندگی در یک جامعه آزادتر و عادلانه‌تر ایستادگی کرده‌اند. روحانی پیش‌تر‌ها در سایه بزرگ‌تر‌ها در عرصه سیاسی ایران حضور داشت. اینک او فرصتی یافته تا از زیر سایه‌ها بیرون رود و خود مرجعیتی در عرصه سیاسی پیدا کند. رأی به روحانی به جد، معنایی سرنوشت‌ساز پیدا کرده است. باید گفت سیاست چنین شخصیت‌هایی را به قواره خود می‌پورود؛ حتی اگر خود نخواهند یا ندانند. در این «برساخت»، نقش فضای مجازی در کنار واقعیت‌های سیاسی مهم است.